

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Krig Kultur og Danmarks

Citation: Larsen, Karl: "Krig, Kultur og Danmark", i Larsen, Karl: *Krig, Kultur og Danmark*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, 1916, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_17-shoot-idm140615732611424/facsimile.pdf (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: Krig, Kultur og Danmark

uddybet hans nationale Syn langt frodigere end nogen æstetisk Paavirkning fra vor litterære Guldalder inden Midten af Aarhundredet havde formaaet det — selv om han bestandig opfattede „første Krig“ og dens Fortsættelse i 64 som meget af ulykkelige Broderkrige indenfor nær beslægtede Folk, der burde have kunnet leve fredeligt med hinanden som paa Ove Mallings Tid med hans „Store og gode Handlinger af Danske, Nordmænd og *Holstenerne*“.

Og nu selve denne sidste og sørgeligste af alle Krige: 1864, som havde bragt de gamle Mennesker den bitreste politiske Sorg og den tungeste personlige Oplevelse, just som de var ved at falde til Ro i deres Livs Fyraften. Den, som tilmed havde stillet dem overfor den Opgave, i deres høje Alder at skulle opdrage forældreløse, smaa Børn!

Dens Prøvelse førte dem just til Prøven paa hele deres Livs Regnestykke, og som de bestod i Kraft af det, de havde lært af baade Ufærd, Nød og national Opbyggelse.

Dens store personlige Opgave til dem tog de op netop med den Mangel paa Sky for Vanskeligheder, den selvfølgelig Offervillighed og lydige Pligtfølelse, som var bleven Pendulslaget i deres Tilværelse.

Og denne Opgave rummede for dem det store Perspektiv langt ud over det rent private.

Vi var dem mere end Børnebørn, der tidligt havde mistet deres Forældre.

Vi var den *Faldnes* Børn. —

Man vil kunne forstaa, at i et saadant Hjem hang